

v tako, potem so se med goste uvrstili in tako je bila narodna slika predstavljena. Kakor je že bilo popred omenjeno, bila je že noč, za to so se posedli gostje na svoje prostore po sobi. G. Šubic je pa delo odložil na prihodnji den. (Konec prih.)

Od sv. Trojice pri Slatini. (Nesreča za nesrečo. Prošnja.) V dopisu „Slov. Gospodarja“ od 20. oktobra t. l. smo čitali o nesreči na Rodnah obč. sv. Trojica, ki jo je dopisnik iz Slatine objavil. Nesreča je bila res velika posebno zato, ker se je ogenj tako hitro širil, da so si ljudje komaj še le svoje golo telo rešili, druga nič. Ali nesreča ne miruje dolgo. Še nismo mogli siromakom pogorelcem na Rodneh dosti pomagati, ko se že zopet dne 24ega oktobra vname ogenj v naši občini pri Jan. Črnogoju na Cestah ter mu je vse pohištvo, obleka, živež in še 25 gld. pogorelo. Revež je v veliki stiski, posebno še bolj, ker si je hotel nekaj oblačila iz nadstropja rešiti, pa prepozno je bilo. Komaj se je še sam živ rešiti zamogel in se je po celem životu tako silno opeknel, da, ako mu Bog ne pomaga, ne vstane pred spomladjo iz sosedove postelje. Prosil bi toraj častito duhovščino, kakor tudi gg. obč. predstojnike, da bi blagovolili s še tako malim zneskom ubogemu siromaku pripomoči. in meni ali č. g. nadžupniku sv. Križevskemu mile dare doposlati. Za nje se že zanaprej najgorkejšo zahvaljujem. J. Žurman, župan.

Iz Remšnika. (Nesreče.) Dve nesreči. Na vseh svetnikov god pogorela je Goznikova dimnica, to je njegovo stanovanje. Bilo je zavarovano za 600 gld. Čudno se zdi človeku, da že davno niso vse dimnjače pogorele. Dne 5. novembra peljal je Anton Altbauer „splav“ ali „flos“ sekanega lesa in tri prazne polovnjake od Kornce, to je od Stibela pri Marenbergu, po Dravi. Pri Veliki blizo Brezniške postaje na Gutnjaku pa so valovi, ker se ni dovolj pazljivo veslalo, vrgli „flos“ na peč, ki v sredi Drave moli iz vode in ga razbili. Dve romarici v Selnico so valovi Drave kmalu požrli. Trije flosarji so skočili na peč, drugi trije pa so na raztrganih brunih dalje veslali. Janez Dittinger je le veslo držal in se še z njim tako dolgo branil potopa, dokler mu niso prišli s čolničem v pomoč. Škode bo imel kakih 400 gld.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek dne 21. novembra ste delegaciji zvršili svoje delo. Gg. ministri so z njima zadovoljni, pa tudi delegaciji ste se razšli veseli, kajti vsaj eno ste izvedeli, da tistih 52½ milijonov, ki ste jih po zimi dovolili za vojaštvo, ni bilo treba izdati. — Minister za uk in bogočastje, dr. pl. Gautsch, noče odjenjati gledé srednjih šol ter

bode po takem gotovo po vséh, ki stojé na njegovem ukazu. Ni eni ni doslej prizanesel. — Grof Andrassy, svoje dni minister zunanjih zadev in velik prijatelj liberalnih Nemcev, ne da mirú ter misli, da brez njega ni sreče za Avstrijo. Liberalni Nemci si ga želé se ve, da nazaj na ministerski stol, kajti potlej bilo bi po Taaffeju. Kakor je podoba, pa še je za-nje sedaj grozdje — prekislo. — Deželni zbor se je dnes v Gradcu slovesno odprl. Pri zadnjih volitvah v mestni zastop v Gradcu prišlo je izmed 2508 volilcev samo 143 na volišče. Izvoljeni so liberalci — znamenje, da se prebivalci malo skrbé, kaj počenja mestni zastop. To ni dobro. — Nek Jergitsch se je v mestnem zastopu v Celovcu hudó repenčil zoper to, da so štirje oo. jezuiti prevzeli odgojevanje bogoslovcev Krške škofije v svoje roke. Kakor pa se kaže sedaj, precenil je mož svoje moči ter je izpoznal, da je delal račun brez oštirja, ljudstvo in vsi pametniši Nemci so ga pustili na cedilu. Če ga sodi človek po imenu, tedaj je mož slovenske krvi, a drži krčevito z Nemci. Kdor zaničuje svoj jezik ki ga je naučila mati, tak pač rad zaničuje ob enem tudi sv. vero. — Naj se slov. ljudstvo na Koroškem postavi bolj na lastne noge, treba bode na večih krajih hranilnic. Upamo, da se najdejo s časom pravi možje za-nje. — V naši soseski, v Kranjskem Zagorju pride kacic 500 delalcev, ki so doslej imeli delo v tamošnjih premogovih jamah, o novem letu ob delo in tedaj tudi ob kruh. Uzrok tega je, ker ne jemlje južna železnica več toliko premoga od društva, ki ima jame v rokah. — V Ljubljani snuje se šola za gospodinjstvo. Dobro, toda najbolja šola za hčer je mati, če je dobra gospodinja. — Dež. poslanec za Kočevje in Ribnico izvoljen je g. Fr. Višnjikar, c. kr. okr. sodnik v Ribnici; g. A. Linhart, liberallec od pet do glave sicer pa profesor na c. kr. učiteljišču v Ljubljani, je propadel. — C. kr. okr. glavarstvo nabija po ogljih v Gorici svoja naznanila samo v nemškem in italijanskem jeziku. To bije slovenskim mestjanom v lice ter se čejo pritožiti na dotičnem kraju zoper to. — Škofje Goriške nadškofije ima zadnje dni tega meseca zbor v Gorici, hodi jim za to, da se vpravna prej ko prej in pravično plača duhovščine. — V Trstu je umrl č. g. Anton Hrovatin, častni korar in župnik pri novem sv. Antonu. Ranjci je bil izvrsten duhovnik in iskren Slovenec, poznali so ga tudi pri nas na Slatini, kamor je poprejšnja leta rad prihajal. — V Isterskem dež. zboru bode letos prvokrat 5 hrv. poslancev, ostali so Italijani. — V Zagrebu je grof Kulmer stavil v saboru predlog, naj se sestavi odbor, da preišče, kako so se vršile letošnje volitve, večina poslancev pa je predlog se ve, da vrgla pod klop. No lahko vemo, čemu jih je strah take preiskave. — Prihodnje leto je 10., odkar ste

Bosna in Hercegovina v rokah našega cesarja. Kakor se sliši, bode v spomin in to v Serajevu, glavnem mestu Bosne, poleti velika dež. razstava gospodarskih reči. — Tisza in njegova madjarska stranka ni zadovoljna s tem, da pleše tudi naša skupina dežel skorej, kakor žvižga ta gospoda, ter bi še rada več. Nič manj, kakor vseh troje skupnih ministrov naj bode madjarske krvi! No tega nam še manjka, sreča da jih na Dunaju poznajo — te rusozrce.

Vunanje države. Srbski kralj, Milan, dél je pravoslavnega nadškofa, Mihaela, in še dva druga škofa v pokoj. S tem je pri koncu silno vprašanje staroverske ali pravoslavne cerkve. Na mestu nadškofa Mihaela je sedel že drug nadškof, Mihael pa je imel še zmerom močno stranko za-se. — Bolgarska vlada išče v Londonu denarja na posodo, kacic 35 milij. meni, da ji bode dovolj. To je že mogoče, toda ali jih ji kdo tudi zaupa? — Ruski car je bil v petek, dne 18. novembra, v Berlinu. Nemški cesar vzprejel ga je prisrčno, pri caru se je tudi knez Bismarck oglasil, tedaj pa je gotovo, da se je nekaj sklepalo v Berlinu. Kaj pa, to sicer ni znano, vendar pa se ugiblje, da gledé Bolgarije. — Nemški cesar je podelil ruskemu poslancu v Berlinu, grofu Šuvalovu, red črnega orla ter se govori, da postane le-ta kmalu minister vunanjih zadev v St. Peterburgu. Ako je to resnica, potem ste si Nemčija in Rusija sopot prijateljici. — Angleško ministerstvo še vedno nima dela za uboge delalce, ti pa imajo vsak dan kje kak velik zbor. Teh vlada sicer ne moti, toda ona ne stori ničesar, kar se na njih sklene. — V Parizu vre hudo zoper predsednika republike a mož, da si je visoko v letih, ne odstopi, češ, da nima nihče pravice terjati, naj odstopi, predno 7 let doteče. Predsednikov zet, Wilson, pride sicer pred sodnijo a ni verjetno, da se mu kaj izgodi, dokler ostane njegov tast na čelu republike. Ministerstvo je odstopilo in predsednik se dogovarja sedaj z možmi, ki v republikanskih krogih kaj veljajo, naj si sestavi novo ministerstvo, doslej še brez uspeha. — Španjska vlada dela na otoku Peregilu velik svetilnik, vsled tega se je raznesel glas, da si prisvojuje ta otok po krivem, a ona trdi, da ga ima že več let v svoji lasti. — Italijanski drž. zbor ima sedaj svoje redne seje. Kralj Umberto jih je odprl s prestolnim govorom, v njem pa ni govora o sv. Očetu v Rimu in je torej razvidno, da še kralj ne misli na spravo s sv. cerkvo. — V Rimu je iredentarsko društvo, to je ljudi, ki so v Avstriji doma pa so jo potegnili v Italijo; le-to pozivlje naše Lahe v Trstu in drugod, naj zahtevajo in to srčno, da se združi Trst in Primorje z ital. kraljestvom. No, tako kratka pot pa še ni iz Avstrije v Italijo, kakor si domišlja to društvo. — Kaj namerja Italija doli v

Abesiniji? Tako vprašanje je bojda postavil ital. vladi baron Uexküll, ruski poslanec v Rimu. Kaj je odgovor, tega še ne znamo a vidi se, da Rusija ne misli Italiji pustiti prostih rok v Abesiniji. — Južne države v Ameriki imajo premalo stroškov, sicer ne vemo, čemu da jim bode toliko vojaštva, kakor si ga napravlja Braziliya in nje sosedinja, argentinska republika. Mi bi se radi rešili, one pa si še nala-gajo novih, več ali manj nepotrebnih stroškov. — Znani nemški rogovilež, Most, piha v New-Yorku zopet kašo, prijeli so ga, ker je ščul delalce zoper sedanjo vlado. Kopriva v starem, kopriva tudi v novem svetu.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta:

(Dalje.)

Ko se Dunaja naveličava, podava se v soboto po obedu na kolodvor, da jo pobriševa više na sever. Voz je bil natlačen samih dolgočasnih ljudi. Nekateri so bili menda preimenitni, da bi z nama govorili, nekaterim pa menda tudi ni prava beseda prišla na jezik, da bi jim ga oživila. Meni nasproti je sedel nek bogat stric in njegova bratrična, mlada, zala in vesela deklica. Stric jej je celi pot polagal in vedno je morala jesti, bodisi meso ali kruh, ali potice, ali sladčice in dasiravno je že komaj dihala, prašal jo je stric še zmiraj, ali je še lačna. Blagor deklici, ako je tudi njena duša tako bogato oskrbljena. Kraj mene ste sedeli dve zakonski polovici. On je temno gledal in lice njegovo je bilo resno, kakor sploh človeka, katerega tere sto skrbi. Ko je pa njegova žena ob južinah začela nekaj odmotavati in je pečeno kokoš odmotala, začele so njegove oči bolj svetiti, in dokler je ona kuretino rezala, vadil se je on že po malem požirati. Govorila nista ničesar, a jedla sta jako vzajemno.

Dolenjo Avstrijansko unkraj Dunaja je jako pust kraj, dolgočasna ravnina; tu in tam je kaka luža ali mlaka, okoli katere goske svoje perilo sušijo, s kljunom čedijo in potem z glavo likajo. Marsikateri gosak je radovedno vzdignil glavo ter se zadril nad nami: „Kam le?“ „V zlato Prago“ — mu je odgovoril moj gospod tovariš. Gosak je potem pretegnil svoj vrat, je porinil svoj kljun med goske in jim naznanil, da se peljamo v Prago. Za to novico so mu goske, kakor se spodobi, enoglasno zahvalo zaregetale.

Sred večerke smo že bili na Moravski meji in tedaj na slovanskem svetu. Unkraj Preglave me je veselilo, da je šel za plugom pravcati bregušar, kakor na Murskem polju, samo da so njegove breguše za pedenj daljše, kakor naše.

Na Moravskem je napeti svet, dasiravno